09/10/2022

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας στον εορτασμό 50 χρόνων ιερωσύνης του π. Χρήστου Τριανταφύλλου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Την Κυριακή, 9 Οκτωβρίου, εορτή του Αγίου Ιακώβου του Αποστόλου, υιού του Αλφαίου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος μετέβη και ιερούργησε στον Ιερό Ναό των Αγίων Πάντων, στο Belmore του Σύδνεϋ, συμμετέχοντας στον επίσημο εορτασμό της επετείου των 50 χρόνων ιερωσύνης του Ιερατικώς Προϊσταμένου του Ναού, Πρωτοπρεσβύτερου π. Χρήστου Τριανταφύλλου.

Ο π. Χρήστος καλωσόρισε εγκάρδια τον Ποιμενάρχη του και προχώρησε σε μία σύντομη αναδρομή στην προσωπική ιερατική του πορεία, η οποία ξεκίνησε σχεδόν τριάμισι χρόνια μετά την άφιξή του στην Αυστραλία. Ήταν Ιανουάριος του 1969 όταν αφίχθη στο Σύδνεϋ ως μετανάστης και λίγες ημέρες αργότερα, στον πρώτο εκκλησιασμό του στον Ι.Ν. Αγίας Σοφίας Paddington, ήρθε σε επαφή με μέλη της Χριστιανικής Ενώσεως. Αποφάσισε να συμμετέχει στις συνάξεις της Ενώσεως, που γίνονταν στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, και εκεί γνώρισε δύο πρόσωπα που θα διαδραμάτιζαν καθοριστικό ρόλο στη μετέπειτα πορεία του: το ένα πρόσωπο ήταν η μετέπειτα σύζυγος και Πρεσβυτέρα του, Σεβαστή, και το άλλο ο π. Ιωάννης Καπέτας, ο οποίος τον προέτρεψε να διδάξει στα ελληνικά σχολεία που λειτουργούσαν υπό την τοπική Εκκλησία. Τον επόμενο χρόνο ευλογήθηκε να γνωρίσει τον γέροντα Στέφανο Παντανασσιώτη, Πρωτοσύγκελλο τότε της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ο οποίος τον προσκάλεσε να αναλάβει καθήκοντα γραμματέως στην Ιερά Αρχιεπισκοπή. Ο χρόνος, για την είσοδό του στην ιερωσύνη, κυλούσε πλέον αντίστροφα. Στην κλήση του, από τον αοίδιμο Αρχιεπίσκοπο κυρό Ιεζεκιήλ, τον Ιούλιο του 1972, δε θα μπορούσε να δώσει αρνητική απάντηση. Έτσι, αφού χειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος, ξεκίνησε τη διακονία του στον Καθεδρικό Ναό, κοντά στον π. Στέφανο. Έναν χρόνο αργότερα, τοποθετήθηκε στον Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στο Redfern, ενώ από τον Μάρτιο του 1976, και μέχρι και σήμερα, έχει αφιερωθεί

στη διακονία της δυναμικής Ενορίας – Κοινότητας του Belmore.

Κατά τη διάρκεια της συγκινητικής αυτής αναδρομής, ο π. Χρήστος μνημόνευσε με ευγνωμοσύνη τους μακαριστούς **Αρχιεπισκόπους Ιεζεκιήλ και Στυλιανό,** ενώ απηύθυνε ευχαριστίες σε όσους συνέβαλαν στη διαδρομή του, μεταξύ των οποίων **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βρυούλων κ. Παντελεήμων,** ο οποίος τον είχε χειροτονήσει, ως βοηθός Επίσκοπος Θεουπόλεως, **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Σεραφείμ**, με τον οποίο συνεργάστηκε επί σειρά ετών, και φυσικά ο Γέρων Στέφανος Παντανασσιώτης, που όπως ομολόγησε, αποτέλεσε έναν πολύτιμο δάσκαλο για τον ίδιο, διδάσκοντάς τον με την αγάπη, το ήθος και το παράδειγμά του. Με συγκίνηση, επίσης, ευχαρίστησε την Πρεσβυτέρα και όλη την οικογένειά του, για τη θυσιαστική υποστήριξη που του προσέφεραν, καθώς επίσης τους κληρικούς, τα διοικητικά συμβούλια, το προσωπικό και τον λαό της Ενορίας – Κοινότητας Belmore. Καταληκτικά, ευχαρίστησε θερμά τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο για την τιμή της παρουσίας του στον εορτασμό της προσωπικής του επετείου.

Κατά την αντιφώνησή του, **ο Σεβασμιώτατος** τόνισε τόσο την πολύχρονη προσφορά, όσο και το εκκλησιαστικό ήθος του εορτάζοντος κληρικού, παρατηρώντας ότι συμβαίνει κάποιες φορές είτε οι κληρικοί, είτε ακόμη και Επίσκοποι και Αρχιεπίσκοποι, στην πορεία της ζωής και της διακονίας τους να ζαλίζονται από την πνευματική εξουσία. Αυτό δε συνέβη με τον π. Χρήστο, όπως επισήμανε, αναγνωρίζοντάς του ότι έχει υπηρετήσει την τοπική Εκκλησία με μεγάλη αφοσίωση, με πολλή πνευματικότητα και με εκκλησιαστικό ήθος και φρόνημα. Προσέθεσε δε ότι θεωρεί μεγάλη ευλογία για την Αρχιεπισκοπία του το γεγονός ότι αξιώθηκε να τον χειροθετήσει σε Πρωτοπρεσβύτερο, απονέμοντάς του το ανώτερο οφφίκιο για έγγαμο κληρικό, και του ευχήθηκε εγκάρδια ο Θεός να του δώσει πολλά ακόμη χρόνια, για να υπηρετεί την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Δεν παρέλειψε δε να εκφράσει και εκείνος την ευγνωμοσύνη του προς τους προκατόχους του Αρχιεπισκόπους, όπως και προς όλους όσοι υποστήριξαν διαχρονικά τον π. Χρήστο, με πρώτους την Πρεσβυτέρα του, Σεβαστή, τα παιδιά και τα εγγόνια τους.

Στη συνέχεια, **ο Αρχιεπίσκοπος** ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας, όπου παρουσιάζεται το γεγονός της αναστάσεως του υιού της χήρας στην πόλη Ναϊν. Παίρνοντας αφορμή από το συγκεκριμένο γεγονός, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε καταρχάς ότι ο Χριστός είναι ο αρχηγός της ζωής και του θανάτου, και κατόπιν διέκρινε ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία, σε αντίθεση με ό,τι πρεσβεύουν οι περισσότερες εκ των λοιπών θρησκειών, κηρύττει την ανάσταση όχι μόνο των ψυχών, αλλά των ψυχών και των σωμάτων. «Στην Ορθόδοξη Εκκλησία», τόνισε, «όταν μιλούμε για ανάσταση, ουσιαστικά μιλούμε για επανένωση του σώματος με την ψυχή». «Ο άνθρωπος σε όλη του την πορεία είναι μία υπόσταση ψυχοσωματική», εξήγησε: «Κάθε πράγμα που κάνουμε στη ζωή μας έχει και σωματικό και ψυχικό αντίκτυπο. Γι' αυτό βλέπετε ότι όταν κάποιος φοβάται, που ο φόβος είναι μία ψυχική λειτουργία, τον πιάνει ταχυπαλμία, η οποία είναι μία αντίδραση του σώματος. Αυτό λοιπόν δείχνει την ενότητα που υπάρχει μεταξύ σώματος και ψυχής. Και έρχεται ο θάνατος, ο οποίος σχίζει αυτήν την ενότητα. Και το σώμα μένει στα εξ ων συνετέθη, η δε ψυχή μεταβαίνει στην αιωνιότητα». «Όταν λοιπόν ο Χριστός μιλάει για ανάσταση», επισήμανε καταληκτικά, «δεν μιλάει για μια διαδικασία όπου οι ψυχές θα φύγουν από το ένα μέρος και θα πάνε στο άλλο. Αλλά μιλά για την επανένωση του σώματος και της ψυχής. Αυτό το γεγονός της αναστάσεως θα ζήσουμε».

Σημειώνεται ότι ανάμεσα στο πολυπληθές εκκλησίασμα στον Ι.Ν. Αγίων Πάντων βρισκόταν ο Πρόξενος της Ελλάδος στο Σύδνεϋ, κ. Ιωάννης Μαλλικούρτης, ο οποίος ανέλαβε προσφάτως τα νέα του καθήκοντα.

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος καλωσόρισε και εν εκκλησία τον νέο Πρόξενο και του ευχήθηκε καλή δύναμη και καλή διακονία, για τη δόξα του Γένους και της Πίστεως. Ο κ. Μαλλικούρτης, απευθύνοντας σύντομο χαιρετισμό, δεσμεύτηκε ενώπιον των ομογενών ότι ο ίδιος και οι συνεργάτες του στο Ελληνικό Προξενείο διαθέτουν τη βούληση ώστε να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτησή τους.

Μετά από την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας, παρετέθη εόρτιο γεύμα στην αίθουσα της Ενορίας-Κοινότητας.

© Mark Petropoulos/GOAA